

Sygn. akt VI U 4244/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2014 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania **B. N.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 24 października 2013 r. znak: (...)

w sprawie: **B. N.**

przeciwko: **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej B. N. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od (...) do (...).

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 4244/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 października 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpoznaniu wniosku B. N. z dnia 29 sierpnia 2013r., - odmówił wnioskodawczyni (ubezpieczonej) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jako przyczynę odmowy przyznania świadczenia wskazał orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 15 października 2013r., w którym Komisja ta orzekła, iż B. N. nie jest niezdolna do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona, domagając się przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania powoływała się ona na schorzenia swojego organizmu (układu kostnego, w szczególności kręgosłupa, miażdżycę naczyń krwionośnych, niedoczynność tarczycy oraz schorzenia nowotworowe – raka szyjki macicy), które – w jej ocenie – powodują, iż jest niezdolna do pracy.

Organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ ten wyjaśnił, iż ubezpieczony spełnia warunek nabycia prawa do renty – posiada 5 letni

okres składkowy i nieskładkowy w dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę oraz wskazał, że w okresie od 6 października 2012r. do 30 września 2013r. ubezpieczona pobierała świadczenie rehabilitacyjne.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Ubezpieczona B. N. (urodz. (...)) posiada zawód wyuczony technik rolnik, a od 2001r. wykonywała zawód sprzedawcy.

W okresie od 6 kwietnia 2012r. do 5 października 2012r. pobierała ona zasiłek chorobowy, a od 6 października 2012r. do 30 września 2013r. świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 28 sierpnia 2013r. złożyła ona w organie rentowym wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 25 września 2013r. i Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 października 2013r. ustalili, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Na podstawie orzeczenia Komisji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(okoliczności niesporne – potwierdzone dowodami z dokumentów zebranych w aktach rentowych)

W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego i wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii zespołu biegłych sądowych w składzie: specjalisty medycyny pracy, onkologa, ginekologa, neurologa.

Biegli sądowi rozpoznali u ubezpieczonej:

- 1) raka szyjki macicy – stan po leczeniu operacyjnym, teleradioterapii, i brachyterapii w okresie dalszej obserwacji onkologicznej,
- 2) zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego z okresowym zespołem bólowym w okresie remisji,
- 3) zmiany zwyrodnieniowe stawów kolanowych zwłaszcza lewego, zakwalifikowane do leczenia operacyjnego.

W ocenie powołanego w sprawie zespołu biegłych ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy od zakończenia świadczenia rehabilitacyjnego, to jest od (...) do (...). i będzie wymagała w tym czasie dalszej obserwacji onkologicznej ponieważ upłynął zbyt krótki okres czasu od leczenia onkologicznego, ażeby ocenić czy dochodzi do objawów wznowy.

Biegli sądowi nie zgodzili się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 15.10.2013r., jak również wyjaśnili, iż przy formułowaniu swojej opinii posługiwali się tymi samymi wynikami badań i konsultacji, które posiadali lekarze ZUS.

(protokół badań sądowo- lekarskich i orzeczenie lekarskie – k. 13 i 14).

Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do powyższej opinii biegłych sądowych, a na rozprawie wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie ubezpieczonej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od(...) do(...).

(pismo procesowe pełnomocnika ZUS k. 25; oświadczenie pełnomocnika ZUS do protokołu rozprawy – e-protokół k. 34 v).

W ocenie Sądu Okręgowego w tej sytuacji procesowej dowód z opinii powołanego w sprawie zespołu biegłych sądowych dawał podstawę do ustalenia, iż ubezpieczona jest częściowo, okresowo niezdolna do pracy. Biegli onkolog i ginekolog eksponowali krótki okres, który upłynął od leczenia chirurgicznego i onkologicznego, zalecając ubezpieczonej oszczędzający tryb życia, co przy rodzaju zdiagnozowanego u niej w 2012r. schorzenia onkologicznego uznać należy za oczywiste.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy przytoczonej na wstępie - renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach wskazanych w ustawie, albo

nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Przy czym w myśl art. 12 wspomnianej wyżej ustawy - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego w myśl art. 57 ust. 1 pkt. 2 uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie między innymi pięć lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Pięcioletni okres winien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. (art. 58 ust. 1 i 2 w/w ustawy)

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 w/w ustawy). Oceniając stopień niezdolności do pracy należy, w myśl art. 13 wymienianej ustawy, uwzględnić stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Mając na względzie powyższe przepisy prawa materialnego oraz wyniki postępowania dowodowego Sąd Okręgowy zgodnie z art. 477¹⁴§2 k.p.c. orzekł jak w punkcie I wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy emerytalno-rentowej z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczony uzyskał prawo do żadanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować a jedynie sama odmienna ocena stanu jego zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginalnie właściwy podpis.